

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De quodam Episcopo Angliae, qui moriens propter exe[m]plum, noluit
confiteri, cap. 22

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

misit, ut quam diu erant in naui conclusi, confunderetur in aspectu illorum; & ne exeuntes fortè eius peccata propalarent vel impropalarent, induxit eis obliuionem: Bene retinuerunt se in mari fuisse periclitatos; hominem aliquid fuisse confessum, sed quid dixisset, prorsus ignorauerunt. Et hoc ipsum didicit experimento. APOLLONIVS: Valdè lætificat ista, sed mirum videtur, quòd ob vnus hominis peccata Dominus tantam turbauit multitudinem. CÆSARIVS: Legitur propter inobedientiam Ionæ mare turbatum, & nautas periclitatos, illòque eiecto, mox mare stetit à feruore suo. Nam sicut ob vnus hominis peccatum aliquando Dominus multitudinem temporalitè affligit; ita propter vnus iusti merita frequenter multis parcit. De hoc plurima habentur exempla. APOLLONIVS: Scio nihil fieri sine iusto Dei iudicio, sed summæ iudicò esse dementiae, quòd homo sciens se esse in peccatis mortalibus, periculis se audet committere. CÆSARIVS: Quibus nota est medicina confessionis, nec vna die morari debent in peccatis, neque differre confessionem, nisi necessitas excludat confessionem. Audi de hoc Episcopi cuiusdam verbum bonum, verbum sanctum, verbum memoria dignissimū.

CAPVT XXII.

Confessionē non differendam.

Sicut didici à quodam Abbate, nuper in Anglia defunctus est Episcopus ordinis Præmonstratensis, vir bonis & magnæ religionis: hic cum ageret in extremis, nec confessionem requireret, dixerunt ei clerici sui: Domine, debilis estis valde, quare non facitis confessionem vestram? Respondit Episcopus; Non faciam. Illis verbum exhortationis repetentibus, adjecit; Putatis stolidi, quòd vsque ad hanc horam distulerim confessionem meam? Dixerunt ei iterū: Consiliis regis interesse solebatis. Quibus rursum respōdit; Nō aliter fui coram rege, quam Christus corā Pilato. Hoc quidē dixit & fecit Episcopus ille sanctus pro exēplo, sciens scriptū: Ante mortem confitèri, à mortuo quasi nihil confessio perit. Cōfiteberis viuens, viuus & sanus cōfiteberis, & laudabis

Ecclesi. 17.

Abbas Deum, & glorificaberis in miserationibus illius. Quotidie solitus fuit mundare conscientiam, nec differre confessionem suam de die in diem, sicut multi faciunt: qui etiam post mortem miraculis claruit. APOLLONIVS: Sicut colligo ex verbis Episcopi huius, non est perfectorum confessionem differre. CAESARIVS: Dilatio ista confessionis ad memoriam reuocat casum quendam, qui anno praeterito apud nos contigit.

CAPVT XXIII.

Quidam ex senioribus nostris, quem nolo nominare, habebat hanc consuetudinem, sicut caeteri multi, saepius reuocare confessionem, ita ut Abbas putaret quod generalis esset, eo quod a pueritia usque ad senectutem peccata sua commemoraret. Ante mortem suam per aliquod tempus debilis, subito defecit & obmutuit. Accurrimus omnes, inungentes eum oleo sancto. Die, ut puto, sequenti dominus Abbas venit, in cuius aduentu Dei misericordia desperati linguam reserauit, & cepit confiteri peccata quaedam mortalia, ante conuersionem commissa, quae nunquam ei fuerat confessus. Territus vero Abbas, requisivit si vnquam eadem fuisset confessus peccata, Aliis, inquit, Abbatibus dixi ea, habuerat ante ipsum tres Abbates: & sicut retulit nobis Abbas noster, propter hoc Dominus, qui magnos eius labores respexit, os aperuit, ut esset confessio eius integra. APOLLONIVS: Quid si aliis Abbatibus, de quibusdam peccatis mortalibus nouissimo confessis Abbati, simili modo aliqua ex verecundia subticuerat? CAESARIVS: Sicut dixi in primo capitulo huius distinctionis, sicut confessio esse debet nuda & debita, ita esse debet integra & pura, id est, non per plures confessores debet esse diuisa. Quid prodest, ut ait Beda super Lucam, si tota custodiat civitas, & vnum foramen, per quod hostes intrent, relinquatur? Audi quid dicat Osee Propheta de semiplenè confitentibus: Colligata *Osee 13.* est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum eius, dolores parturientis venient ei. Spero autem